

14-årige Teresa er lykkelig:

JEG HAR LÆST EN RIGTIG BOG

I syv år så Teresa dobbelt, når hun skulle læse. Hun har følt sig dum, og hun har været både ked af det og rasende. Nu har fire måneder ændret hendes liv.

– Jeg har lige læst bogen om Robin Hood. Det er første gang, jeg har læst en bog med mere end 100 sider, siger Teresa med et stort smil.

Det lyser ud af hende, at hun har vundet en stor sejr.

Teresa Warncke Dyring bor lidt uden for Tønder sammen med sin familie. Hun er 14 år og går i ottende klasse. Indtil for få måneder siden læste hun som et barn i tredje klasse, men nu rykker hun for alvor i den folkeskole, der har været et mareridt i så mange år.

Teresa har lidt af noget, der hedder nedsat samsyn. Det

betyder, at øjnene fungerer dårlig sammen. Hvis hun gik hen ad fortovet med nogle venner, og de snakkede, kunne hun pludselig gå ind i dem. Men værst af alt: Det var svært at følge med i skolen.

Nu har hun i fire måneder fået trænet sit syn, og det har ændret alt.

Men inden da har hun været igennem nogle rigtig barske år:

De fnisede af mig

Det begyndte i børnehaveklassen. Når de andre så et bogstav i en bog, så Teresa to. Da hun startede i første

klasse, blev det værre. Hun ville så gerne lære at læse, og hun knoklede med det. Men hun kunne ikke. I matematik kørte tallene sammen. Det var umuligt. Men når hun sad ved skolelægen og holdt sig for først det ene øje og derefter for det andet øje, var alt i orden. Det var, når øjnene skulle fungere sammen, det gik galt, og det blev ikke tjekket.

– Derfor fik vi at vide fra skolen, at hun bare skulle træne noget mere, fortæller Teresas mor, 37, pædagogstuderende Irene Warncke Dyring.

– Så der var skrig og skral

og masser af tårer derhjemme, når der skulle terpes lektier. Det var et helvede. Jeg troede, at Teresa var både stædig og hysterisk, for hvad skulle jeg tro? Vi havde jo fået at vide, at det var, fordi hun ikke trænede nok, at hun ikke kunne læse.

For Teresa var det daglige nederlag:

– Det var forfærdeligt, når vi skulle læse op for hinanden i de små klasser. Jeg frygtede, når det var mig til at læse højt. Jeg kunne høre, hvordan de andre sad og fnisede rundt omkring i klassen. Jeg følte, at jeg var dum, siger Teresa.

I årevis var skolegang en prøvelse for Teresa. I dag er hun rigtig glad for sin skolegang.

Tekst: KURT BALLE JENSEN
Foto: JØRGEN PLOUG

Teresa sammen med optiker Louise W. Hansen, der fandt ud af, hvad der var galt med Teresas syn.

Mor og datter er endelig glade sammen. Nu ved de begge, at et dobbeltsyn hos Teresa var skyld i mange års sorg.

I fire måneder har Teresa fået trænet koordination, balance og syn.

Det var i sommer. Og endelig skete der noget.

– Jeg var ikke i tvivl om, hvad det handlede om for Teresa. Vi trænede balance og koordination, og derefter begyndte vi at træne samsynet. Faktisk bliver hjernen provokeret til at regulere og selv rette op på det, så samsynet bliver bedre. Med Teresa gik det hurtigt. Hun havde en stærk vilje til, at nu skulle der ske noget, fortæller optiker Louise W. Hansen, der har specialiseret sig i synstræning i klinikken "syn og sanser".

var der jo ikke så meget ved at tegne. Hun er også begyndt at spille cornet igen, fordi hun har fået overskud. Der er så meget, der er blevet helt anderledes hjemme hos os. Den anden dag sagde hun: "Mor, har du lagt mærke til, at jeg ikke smækker med dørene mere." Og sådan er det. Hun er ikke aggressiv og gal. Hun hviler i sig selv på en helt anden måde end før, siger Irene.

Louise W. Hansen har set adskillige børn blomstre op, når de har fået trænet samsynet.

– Jeg synes, det er frygteligt at tænke på, at der faktisk går en hel del børn rundt og har det forfærdeligt i skolen, fordi de ikke er blevet tjekket for, hvordan øjnene fungerer sammen. Ved en almindelig synsprøve undersøger man jo typisk øjnene hver for sig, og det afslører ikke noget. Og de er ikke ordblinde, så mange forældre er dybt fortvivlede og kan ikke finde ud af, hvad der er galt.

Teresa læser, hendes håndskrift er blevet smukkere, hun tegner og maler, og hun er en glad pige. Årene med svimmelhed og kvalme og problemer i skolen er for altid forbi. Nu venter fremtiden. Og Teresa ved godt, hvad hun gerne vil:

– Ja, jeg vil gerne være dyrlæge, siger hun.

Et nyt barn

De sidste fire måneder har familien taget turen fra Tønder til Sønderborg en hel del gange. Teresa har fået trænet sit samsyn, så øjnene nu fungerer godt sammen.

– Det er rigtig dejligt. Nu støder jeg ikke ind i veninder mere, når vi går hen ad gaden. Og i skolen har jeg selv lige lavet en årsopgave om hunde, hvor jeg skulle læse og skrive en masse, siger Teresa.

Hun ser rigtig glad ud. Det er, som om hun er lettet. Som om en byrde er taget af hendes skuldre. Hendes mor ser kærligt på hende:

– Vi har fået et helt andet barn. Hun er glad, hun er begyndt at tegne og male, og det viser sig, at hun er ret kreativ. Da hun så dobbelt,